SOARELE

~Teofil Rachiţeanu: „Profesorul şi istoricul Nicolae Steiu – la 70 de ani”

În acest decembrie, profesorul și istoricul Nicolae Șteiu împlinește 70 de ani. O viață împlinită, trăită cu. demnitate și dragoste pentru profesia ce, din îndemnul propriei inimi, și-a ales-o. A fost, timp de peste 40 de ani, profesor la Huedin. De-a lungul unui atît de lung șir de ani de dăscălie, dl Nicolae Șteiu a transmis cîtorva zeci de generații de elevi temeinice cunoștințe, iar din sufletul său mare a dăruit din belșug tuturor celor în stare să-l primească.

Pentru domnul Șteiu, istoria n-a fost niciodată o știință seacă, o înșiruire de nume și date, ci de evenimente și momente trăite, duse, deseori, pînă la sacrificiu. Ca dascăl, dl Șteiu a fost convins că istoria trebuie cunoscută și prețuită de către toți, că rolul dascălului e să știe să o facă atractivă și interesantă, că trebuie, în studiul ei, să pornești de la vatra satului, a zonei, a țării.

Domnul Șteiu n-a fost un simplu dascăl de istorie. A făcut cercetări arheologice, a scris o sumedenie de articole pe teme de istorie, a scris cărți de istorie, întregind, prin ele, istoria propriei țări, a propriului popor.

Dl Șteiu s-a născut în 5 decembrie 1935, în satul Petrești, jud. Cluj. A urmat școala primară în satul natal, Școala Normală de învățători, 1953, cu calificativul „excepțional“, Facultatea de Filologie-Istorie, secția Istorie a Universității „Victor Babeș“ din Cluj, absolvită în 1957, an din care a funcționat ca profesor de istorie la liceul din Huedin, pînă în 1998, cînd s-a pensionat A fost profesor-metodist pentru specialitatea Istorie, responsabil al Cercului de istorie din Huedin, coordonatorul unor șantiere de cercetări arheologice de la Cetatea Veche – Huedin și de la Castrul de la Bologa, din apropierea Huedinului, organizator al unor sesiuni de comunicări și referate ale elevilor care au obținut premii și mențiuni la fazele județene și pe țară, a scris și publicat zeci de studii și articole pe teme de istorie în reviste de specialitate, din țară și uneori și din străinătate (spațiul restrîns rezervat pentru acest articol nu ne permite a le înșirai aici).

Transcriem însă numele cărților Domniei Sale, cărți care-l împlinesc ca dascăl și ca om: 1. De sufletul Ianculuí; 2. Leacuri pentru suflet. Umor moțesc; 3. Ioan Teodor Stan – un mare patriot și luptător pentru cauza moților; 4. Protopopul Aurel Munteanu, erou și martir al neamului; 5. Mărișel. File de geografie, istorie și folclor; 6. Beliș – vatră străbună; 7. Poieni. Spațiu, istorie și spiritualitate; 8. Splendoarea Gilăului.

Cărți finalizate, date la edituri spre tipărire: 1. Fildurile. Frumusețe, istorie și artă populară; 2. Morlaca. Satul de ieri și de azi, care vrea să existe și mîine; 3. Mănăstireni și Mănășturul românesc.

Micile „istorii locale“ ale domnului N. Șteiu întregesc „istoriile mari“ în care, în cele din urmă, se integrează și laolaltă fac marele tot care e Istoria neamului românesc, pe altarul căreia domnul Șteiu e, iată, o vie flacără.

I-am fost eu însumi elev și de la sufletul lui mare și bun sufletul meu tînăr s-a adăpat ca de la un binecuvântat izvor. Nașterea mea ca scriitor, Domniei Sale i se datorează. Dacă ar fi fost să nu-l întîlnesc, aș fi rămas, sînt convins, un simplu țapinar. Acum cînd pe fruntea Domniei Sale strălucesc cei șaptezeci de lustri, țin, din tot sufletul, să-i mulțumesc și să-i exprim, aici, întregul meu prinos de recunoștință. „La mulți ani, domnule profesor! La mult mai mulți, împliniți, cum însăși viața Dumneavoastră, în întregul ei, o superbă împlinire este!“.

TEOFIL RĂCHIȚEANU